

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH¹**

z dnia 22 stycznia 2015 r.

**w sprawie postępowania ze zwłokami cudzoziemców umieszczonych w strzeżonym
ośrodku lub przebywających w areszcie dla cudzoziemców
(Dz. U. 2015.179)**

Na podstawie art. 10 ust. 5a ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2011 r. Nr 118, poz. 687, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa postępowanie ze zwłokami cudzoziemców umieszczonych w strzeżonym ośrodku lub przebywających w areszcie dla cudzoziemców, w szczególności:

- 1) sposób powiadamiania najbliższej pozostałej rodziny cudzoziemca, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, zwanej dalej "rodziną", o zgonie cudzoziemca;
- 2) podmioty wydające zgodę na pochowanie zwłok;
- 3) tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane przez rodzinę lub osoby, które dobrowolnie zobowiązały się do pochowania zwłok;
- 4) sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców.

§ 2.

1. Rodzinę o zgonie cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub przebywającego w areszcie dla cudzoziemców powiadamia niezwłocznie kierownik strzeżonego ośrodka lub funkcjonariusz odpowiedzialny za funkcjonowanie aresztu dla cudzoziemców:

- 1) bezpośrednio, przy użyciu środków łączności telefonicznej, faksu, środków komunikacji elektronicznej lub w formie pisemnej - w przypadku gdy rodzina cudzoziemca zamieszkuje lub przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) za pośrednictwem właściwego dla państwa pochodzenia cudzoziemca przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego, a w razie braku takiego przedstawicielstwa lub urzędu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo jeżeli obywatelstwa cudzoziemca nie ustalono, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych - w przypadku gdy rodzina zamieszkuje za granicą.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, kierownik strzeżonego ośrodka lub funkcjonariusz odpowiedzialny za funkcjonowanie aresztu dla cudzoziemców podaje adresy lub numery telefonu rodziny, o ile są mu znane.

§ 3.

Powiadomienie, o którym mowa w § 2 ust. 1, zawiera informację o:

- 1) konieczności poinformowania kierownika strzeżonego ośrodka lub funkcjonariusza odpowiedzialnego za funkcjonowanie aresztu dla cudzoziemców w terminie 14 dni od dnia zgonu cudzoziemca, czy rodzina zorganizuje pochówek na własny koszt;
- 2) możliwości odebrania zwłok cudzoziemca w terminie 14 dni od dnia jego zgonu;
- 3) skutku nieodebrania zwłok cudzoziemca w terminie 14 dni od dnia jego zgonu, o którym mowa w § 6 ust. 1;
- 4) konieczności pochowania zwłok przed upływem 24 godzin od chwili zgonu - w przypadku zgonu cudzoziemca na chorobę, o której mowa w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych;
- 5) możliwości złożenia wniosku o powiadomienie o miejscu i terminie pogrzebu zmarłego cudzoziemca - w przypadku pochówku zleconego przez strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców.

§ 4.

1. Jeżeli powiadomienie rodziny zmarłego cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub przebywającego w areszcie dla cudzoziemców nie jest możliwe z powodu nieustalenia jego obywatelstwa lub braku informacji o adresach lub numerach telefonów rodziny albo gdy rodzina nie zorganizuje pochówku na własny koszt, zwłoki mogą być wydane innym osobom, które dobrowolnie zobowiążą się do ich pochowania.

2. Do innych osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepis § 3.

§ 5.

1. Pochowanie zwłok cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców następuje po otrzymaniu:

- 1) zgody prokuratora na ich pochowanie - na wniosek kierownika strzeżonego ośrodka lub funkcjonariusza odpowiedzialnego za funkcjonowanie aresztu dla cudzoziemców;
- 2) aktu zgonu wystawionego przez urząd stanu cywilnego właściwy dla miejsca zgonu.

2. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, kierownik strzeżonego ośrodka lub funkcjonariusz odpowiedzialny za funkcjonowanie aresztu dla cudzoziemców występuje do prokuratora rejonowego właściwego ze względu na miejsce zgonu, niezwłocznie po zgonie cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w przypadku zgonu cudzoziemca na chorobę, o której mowa w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, zawiera informacje o:

- 1) przyczynie zgonu;
- 2) terminie, w jakim musi nastąpić pochowanie zwłok.

§ 6.

1. Jeżeli w terminie 14 dni od dnia zgonu cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub przebywającego w areszcie dla cudzoziemców rodzina lub inne osoby, o których mowa w § 4 ust. 1, nie odbiorą zwłok cudzoziemca, kierownik strzeżonego ośrodka lub funkcjonariusz odpowiedzialny za funkcjonowanie aresztu dla cudzoziemców informuje właściwego starostę o możliwości przekazania zwłok do celów naukowych publicznej uczelni medycznej lub publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych.

2. W przypadku nieprzekazania zwłok cudzoziemca do celów naukowych strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców zleca pochowanie zwłok zakładowi pogrzebowemu.

§ 7.

W przypadku gdy pochowanie zwłok cudzoziemca zleca strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców, kierownik strzeżonego ośrodka lub funkcjonariusz odpowiedzialny za funkcjonowanie aresztu dla cudzoziemców powiadamia rodzinę i inne osoby, o których mowa w § 4 ust. 1, na ich wniosek, o miejscu i terminie pogrzebu.

§ 8.

Koszty pochówku zleconego przez strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców, poniesione przez zakład pogrzebowy, pokrywa się ze środków zmarłego cudzoziemca, a gdy ich nie posiada lub są one niewystarczające, koszty te są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

§ 9.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.